

FLETORJA ZYRTARE

E

REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

Nr. 43

2000

Dhjetor

P Ë R M B A J T J A

Ligj nr.8690 datë 16.11.2000	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në konventën “Për mbrojtjen e mjedisit detar dhe të zonës bregdetare të Detit Mesdhe, si dhe të 6 protokolleve shoqëruese”.....	1935
Ligj nr.8692 datë 16.11.2000	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në Konventën e Bonit “Për mbrojtjen e llojeve shtegtuese të kafshëve të egra” dhe mirëkuptimet e kësaj konvente.....	1936
Ligj nr.8697 datë 23.11.2000	Për ratifikimin e “Marrëveshjes së huasë ndërmjet Qeverisë së Republikës të Shqipërisë dhe Qeverisë Greke për projektin e infrastrukturës sociale për sektorin e arsimit”.....	1936
Ligj nr.8698 datë 23.11.2000	Për ratifikimin e “Marrëveshjes së huasë ndërmjet Qeverisë së Republikës të Shqipërisë dhe Qeverisë Greke për projektin e infrastrukturës sociale për sektorin e shëndetësisë”.....	1949

Ligj nr.8703 datë 1.12.2000	Për ratifikimin e “Konventës Europiane për informimin për të drejtën e huaj”	1960
Ligj nr.8705 datë 1.12.2000	Për ratifikimin e “Marrëveshjes Europiane për transmetimin e kërkesave të ndihmës gjyqësore”	1966
Ligj nr.8706 datë 1.12.2000	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në “Marrëveshjen e pjesshme të zgjeruar të Qendrës Europiane të gjuhëve moderne”, në Graz të Austrisë.....	1971
Dekret nr.2831 datë 11.12.2000	Për lënie të shtetësisë shqiptare.....	1975
	Kërkesë për shpallje të zhdukur të Altë Hakorja	1976
	Kërkesë për shpallje të zhdukur të Gjyzel Fida.....	1977
	Kërkesë për shpallje të zhdukur të Françesk Pjetri.....	1977
	Vendim për shpallje të zhdukur të Tahir Balliu.....	1977
	Vendim për shpallje të zhdukur të Ilirian Kacaj.....	1977

L I G J
Nr.8703, datë 1.12.2000

PËR RATIFIKIMIN E “KONVENTËS EUROPIANE PËR INFORMIMIN PËR TË DREJTËN E HUAJ”

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:

Neni 1

Ratifikohet “Konventa Europiane për informimin për të drejtën e huaj”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekreten nr.2828, datë 8.12.2000 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani

KONVENTA EUROPIANE PËR INFORMIMIN MBI TË DREJTËN E HUAJ

Seria e marrëveshjeve europiane nr.62

Londër, 7.6.1968

HYRJE

Shtetet anëtare të Këshillit të Evropës, nënshkrues të kësaj Konvente,

Duke marrë në konsideratë se qëllimi i Këshillit të Europës është realizimi i një bashkimi më të ngushtë mes anëtarëve të tij,

Të bindur që krijimi i një sistemi të ndihmës së ndërsjellë shtetërore me qëllim, lehtësimin e detyrave të autoriteteve gjyqësore në marrjen e informacionit mbi të drejtën e huaj do të kontribuojë në realizimin e këtij qëllimi,

Kanë rënë dakord si vijon:

Neni 1

Qëllimi i konventës

1. Palët kontraktuese marrin përsipër të japin informacion sipas parashikimeve të kësaj konvente, lidhur me legjislacionin e tyre në fushën civile dhe tregtare, sikurse dhe në fushën procedurale civile dhe tregtare dhe në fushën e organizimit të tyre gjyqësor.

2. Sidoqoftë, dy ose më shumë palë kontraktuese mund të vendosin të shtrijnë brenda tyre zbatimin e kësaj konvente në fusha të tjera nga ato të përmendura në paragrafin e mësipërm. Teksti i kësaj marrëveshjeje do t'i komunikohet Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

Neni 2

Organet kombëtare të lidhjes

1. Për zbatimin e kësaj konvente, çdo palë kontraktuese do të krijojë ose caktojë një organ të vetëm (këtej e tutje të quajtur "organi pritës"), që do të ketë për detyrë:

a) Marrjen e kërkesave për informacionin sipas nenit 1 paragrafi I parë të kësaj konvente, që vijnë nga një palë tjetër kontraktuese;

b) Të veprojë lidhur me këto kërkesa në përputhje me nenin 6.

Ky organ duhet të jetë një departament ministrie, ose një organ tjetër shtetëror.

2. Çdo palë kontraktuese do të ketë të drejtën të krijojë ose caktojë një ose më shumë organe (këtej e tutje të quajtur "organe transmetues"), të ngarkuar me marrjen e kërkesave për informacion nga autoritetet e tij gjyqësore dhe t'ua transmetojë ato organit marrës të huaj kompetent. Organi marrës mund të veprojë si në organ transmetues.

3. Çdo palë kontraktuese do t'i komunikojë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës emrin dhe adresën e organit të tij marrës dhe, kur është vendi, të organit ose organeve të tij transmetuese.

Neni 3

Autoritetet e autorizuara për të bërë kërkesa për informacion

1. Një kërkesë për informacion duhet të rrjedhë kurdoherë nga një autoritet gjyqësor, edhe kur ajo nuk është formuluar nga ky i fundit. Kërkesa mund të bëhet vetëm kur një procedurë gjyqësore ka filluar.

2. Çdo palë kontraktuese mundet të tregojë, nëse nuk ka ngritur apo caktuar një organ transmetues, me anë të një deklaratë të drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, cilat

nga autoritetet e saj do të konsiderohen prej saj si autoritete gjyqësore sipas kuptimit të paragrafit të mësipërm.

3. Dy ose më shumë palë kontraktuese mund të vendosin të shtrijnë brenda tyre zbatimin e kësaj konvente për kërkesa të rrjedhura nga autoritete të tjera nga ato gjyqësore. Teksti i kësaj marrëveshjeje do t'i komunikohet Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

Neni 4

Përmbajtja e kërkesës për informacion

1. Kërkesa për informacion duhet të tregojë autoritetin gjyqësor nga rrjedh, sikurse dhe natyrën e çështjes. Ajo duhet të saktësojë sa më shumë të jetë e mundur pikat për të cilat kërkohet informacioni lidhur me legjislacionin e shtetit të kërkuar, dhe në rastin e ekzistencës së shumë sistemeve juridike në shtetin e kërkuar, sistemin juridik për të cilin kërkohet informacioni.

2. Kërkesa do të shoqërohet nga paraqitja e fakteve të nevojshme si për mirëkuptimin e saj dhe për formulimin e një përgjigjeje të saktë dhe precize. Kopje të dokumenteve mund t'i bashkëlidhen kur është e nevojshme për të sqaruar qëllimin e kërkesës.

3. Kërkesa mund të përfshijë pyetje në fusha të tjera nga ato të treguara në nenin 1, paragrafi i parë, sa kohë që ato lidhen me pyetjet kryesore të specifikuar në kërkesë.

4. Në rast se kërkesa nuk është hartuar nga një autoritet gjyqësor, ajo do të shoqërohet nga vendimi i këtij autoriteti që autorizon bërjen e saj.

Neni 5

Transmetimi i kërkesës për informacion

Kërkesa për informacion do t'i transmetohet direkt organit marrës të shtetit të kërkuar nga një organ transmetues, ose në mungesë të një organi të tillë, nga autoriteti gjyqësor nga ajo rrjedh.

Neni 6

Autoritetet kompetente për t'u përgjigjur

1. Organi marrës që ka marrë kërkesën për informacion mund ta hartojë vetë përgjigjen, ose ta transmetojë kërkesën tek një organ tjetër shtetëror ose zyrtar për ta hartuar ai përgjigjen.

2. Organi marrës mund, në raste të caktuara ose për arsye të organizimit administrativ, t'ia transmetojë kërkesën një organizmi privat ose një juristi të kualifikuar për të hartuar përgjigjen.

3. Nëse zbatimi i paragrafit të mësipërm shoqërohet me shpenzime, organi marrës, para bërjes së transmetimit të treguar në paragrafin në fjalë, do t'i tregojë autoritetit nga rrjedh kërkesa, organizmin privat ose juristin të cilit do t'i transmetohet kërkesa, dhe do të informojë autoritetin në fjalë sa më me kujdes të jetë e mundur për shpenzimet e mundshme, dhe do të kërkojë pëlqimin e tij për këtë.

Neni 7

Përmbajtja e përgjigjes

Objekti i përgjigjes do të ketë për qëllim dhënien e informacionit në mënyrë objektive dhe të paanshme për legjislacionin e shtetit të kërkuar, autoritetit gjyqësor nga i cili rrjedh kërkesa. Përgjigjja do të përmbajë sipas rastit, tekste ligjore dhe vendime gjyqësore. Ajo do të shoqërohet në mënyrën e gjykuar të nevojshme për një informim të mirë të autoritetit kërkues, nga çdo dokument tjetër plotësues, të tillë si ekstrakte nga punime doktrinale dhe materiale ligjore. Ajo mundet gjithashtu të shoqërohet nga komentare shpjegues.

Neni 8
Pasojat e përgjigjes

Informacionet e dhëna në përgjigje nuk janë të detyrueshme për autoritetin gjyqësor nga i cili rrjedh kërkesa.

Neni 9
Komunikimi i përgjigjes

Përgjigjja do t'i drejtohet organit transmetues nga organi marrës, nëse kërkesa është transmetuar nga ky organ, ose autoritetit gjyqësor nëse kërkesa është dërguar nga ky i fundit.

Neni 10
Detyrimi për t'u përgjigjur

1. Organi marrës, të cilit i është dërguar kërkesë për informacion, nën rezervën e parashikimeve të nenit 11 do të veprojë për trajtimin e kërkesës në përputhje me nenin 6.
2. Nëse përgjigjja nuk është formuluar nga organi marrës, ky i fundit angazhohet të sigurojë që përgjigjja është dërguar në kushtet e parashikuara nga neni 12.

Neni 11
Përfundime nga detyrimi për t'u përgjigjur

Shteti i kërkuar mund të refuzojë ndërmarrjen e veprimeve për kërkesën për informacion nëse interesat e tij preken nga çështja e ngritur në kërkesë, ose nëse ai konsideron që përgjigjja mund të paragjykojë sovranitetin ose sigurinë e tij.

Neni 12
Afati për dhënien e përgjigjes

Përgjigjja për një kërkesë për informacion do të dërgohet sa më shpejt të jetë e mundur. Sidoqoftë, nëse përgatitja e përgjigjes kërkon një kohë të gjatë, organi marrës do të informojë për këtë autoritetin e huaj kërkuar dhe nëse është e mundur do të tregojë në të njëjtën kohë datën e mundshme brenda së cilës përgjigjja do të komunikohet.

Neni 13
Informacion shtesë

1. Organi marrës, sikurse dhe organizimi ose personi i cili është ngarkuar e përputhje me nenin 6 të përgatisë përgjigjen, mund t'i kërkojë autoritetit nga i cili rrjedh kërkesa, t'i sigurojë çdo informacion tjetër shtesë që ai e konsideron të nevojshëm për përgatitjen e përgjigjes.
2. Kërkesa për informacion shtesë do të transmetohet nga organi marrës në të njëjtën mënyrë sikurse parashikohet në nenin 9 për komunikimin e përgjigjes.

Neni 14
Gjuhët

1. Kërkesat për informacion dhe anekset do të jenë në gjuhën ose në një nga gjuhët zyrtare të

shtetit të kërkuar, ose do të shoqërohen nga një përkthim në atë gjuhë. Përgjigjja do të jetë në gjuhën e shtetit të kërkuar.

2. Sidoqoftë, dy ose më shumë palë kontraktuese mund të vendosin të shmangen mes tyre nga parashikimet e paragrafit të mësipërm.

Neni 15 **Shpenzimet**

1. Përgjigjja nuk do të përmbajë pagesa të çfarëdo lloji ose shpenzime, me përjashtim të atyre të prashikuara në nenin 6, paragrafi i tretë, të cilat do të përballohen nga shteti nga i cili rrjedh kërkesa.

2. Sidoqoftë, dy ose më shumë palë kontraktuese mund të vendosin të shmangen mes tyre nga parashikimet e paragrafit të mësipërm.

Neni 16 **Shtetet federale**

Në shtetet federale, funksionet e organit marrës, të tjera nga ato të ushtruara sipas nenit 2, paragrafi i parë, shkronja “a”, mundet për arsye kushtetuese t’i delegohen organeve të tjera shtetërore.

Neni 17 **Hyrja në fuqi e Konventës**

1. Kjo konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga shtetet anëtare të Këshillit të Europës. Ajo mund të ratifikohet ose pranohet. Instrumentet e ratifikimit ose të pranimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

2. Kjo konventë do të hyjë në fuqi tre muaj pas datës së depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit ose pranimit.

3. Për shtetet nënshkrues që e ratifikojnë ose e pranojnë këtë konventë më vonë, ajo do të hyjë në fuqi tre muaj pas datës së depozitimit të instrumentit të tyre të ratifikimit ose pranimit.

Neni 18 **Aderimi i një shteti jo anëtar i Këshillit të Europës**

1. Pas hyrjes në fuqi të kësaj konvente, Komiteti i Ministrave të Këshillit të Europës mund të ftojë çdo shtet jo anëtar të aderojë në këtë konventë.

2. Aderimi do të kryhet nëpërmjet depozitimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës të një instrumenti aderimi, i cili do të ketë efekt tre muaj pas datës së depozitimit.

Neni 19 **Zbatimi territorial i Konventës**

1. Çdo palë kontraktuese mundet, në momentin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit, pranimit ose aderimit, të specifikojë territoret në të cilat do të zbatohet kjo konventë.

2. Çdo palë kontraktuese mundet, gjatë depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit, pranimit ose aderimit, ose në një datë të mëvonshme, nëpërmjet një deklaratë të drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, të shtrijë zbatimin e kësaj konvente në cilindo territor ose territore të specifikuar në deklaratë, territore për të cilat ajo është përgjegjëse për marrëdhëniet ndërkombëtare, ose për të cilat ajo është e autorizuar të lidhë marrëveshje.

3. Çdo deklaratë e bërë në përputhje me paragrafin e mësipërm mund të tërhiqet përsa i përket territoreve të përmendura në atë deklaratë, në përputhje me procedurën e parashikuar në nenin 20 të kësaj konvente.

Neni 20

Kohëzgjatja e Konventës dhe denoncimi i saj

1. Kjo konventë do të mbetet në fuqi për një afat kohor të pacaktuar.
2. Çdo palë kontraktuese mundet, përsa i përket asaj, të denoncojë këtë konventë nëpërmjet një njoftimi të dërguar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.
3. Denoncimi do të ketë efekt gjashtë muaj pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

Neni 21

Funksionet e Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës do të njoftojë shtetet anëtare të Këshillit dhe çdo shtet tjetër, i cili ka aderuar në këtë konventë për:

- a) çdo nënshkrim;
- b) çdo depozitim të një instrumenti ratifikimi, pranimi ose aderimi;
- c) çdo datë të hyrjes në fuqi të kësaj konvente në përputhje me nenin 17 të saj;
- d) çdo deklaratë të marrë në përputhje me parashikimet e paragrafit të dytë të nenit 1, paragrafit të tretë të nenit 2, paragrafit të dytë të nenit 3 dhe paragrafeve dy dhe tre të nenit 19.
- e) çdo njoftim të marrë në përputhje me parashikimet e nenit 20 dhe datën në të cilën bëhet i efektshëm denoncimi.

Si dëshmi të kësaj, nënshkruesit të autorizuar si duhet për këtë gjë, kanë nënshkruar këtë konventë.

Bërë në Londër, më 7 qershor 1968, në frëngjisht dhe anglisht, të dyja tekstet njëllor të vlefshëm, në një kopje të vetme, e cila do të depozitohet në arkivat e Këshillit të Europës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës do t'i transmetojë kopje të vërtetuara secilit shtet nënshkrues dhe aderues.